

Májusi csillagok

Ifj. Bódi Jánosra emlékezve

Mindig jössz, közbejön ez-az, de úton vagy, nem aggódok. A bepácolt húsból meghagyok neked pár szeletet, csak akkor teszem majd a parázs fölé, ha megérkezel. Komolyan mondd? Ne viccelj, most őszintén beszélsz? Annyit humorizáltunk, hogy az elején mindig hitetlenkedtem, ha egy számodra fontos témáról kezdél beszélni. Boldog voltam, amikor megosztottad velem legbensőbb érzéseidet. Végeérhetetlen nevetéseink visszhangzanak. Motorod hangja, ahogy közeledsz a telkünkhöz. Lámpád a parti fákat pásztázza. Meg-megvilágítod a lombokat, törzseket, a nyári éj nyirkos felületeit. „Csak nem fogunk horgászni? Hagyjátok a halakat, beszélgesünk!” Leoltottuk a parti lámpákat, majd a teraszon kibontottunk egy üveg bort. Igen, igen – ismételted nevetve, ha valami tipikus élethelyzetet parodizáltunk. Még az emeletben laktunk, amikor egy enyhe tavaszi este lent vártál a lépcsőház előtti padon heverészve. A májusi csillagos égboltban gyönyörködtél. Két hét, és minden a mienk, jön a nyár, szabadok leszünk – mondtad. Bosszankodtál, ha nem értettek meg az emberek, ha igazságtalanul elítéltek, elutasítottak, meg sem hallgattak rosszindulatú előítéleteik miatt. És megnyugodtál, amikor érezted, rám, ránk mindig számíthatsz, minden helyzetben. Összefont minket sok esemény. A nemcsak egymás közt működő vicceink, gondtalan éveink máig megmosolyogtató léleklenyomatai. Az agyam napok óta diavetítést tart a közös képekből. Orfűnél stoppoltunk, és azt mondtad, tűrjük be a pólót a rövidnadrágba, mert úgy hamarabb felvesznek, ha látják, hogy két topis szerencsétlen gyerek ácsorog az út mentén. Egy óra is eltelt, mire végre megállt valaki. Ugrattál, hogy írjak verset a huszadik születésnapodra. Akkortájt kezdtem papírra vetni első soraimat. Csak néhány közeli barátunk mutattam meg az írásaimat, köztünk neked is. Végül elkészült a „megrendelt” születésnapos költemény, fel is olvastam a nálatok rendezett bulin. A napokban visszakerestem egy gyűrött füzetben. Kilencvenhat januárja a dátum. Megdöbbenve olvastam az elfeledett sorokat. Mindig jössz, egyre távolabbról érkező, s amikor belépsz, kulcsaidat, telefonodat leteszed az üvegasztalra, majd karjaidat a fejed felett összekulcsolva hátradölsz. Mindig úgy jöttél hozzánk, mint aki hazaért. Volt valami otthonosság a barátságodban. Bizalmod biztonságérzetet adott sokunk számára. Volt, hogy hónapokig nem találkoztunk, s amikor összefutottunk, pár óra múlva már minden új élményünket, titkunkat megosztottuk egymással. Határozottsággal, irányadó tisztánlátásodnak sokat köszönhetünk, mi, közeli barátaid.

Most már távol jársz. Nem érnek el hívásaid, üzeneteid. Közös múltunk, akár egy épület. Felkereshető, még ha néhányszor újra is festi az emlékezet. A múlt nem múlik el, állnak azok a falak, s őrzik elnyúló árnyékokat.

Hartay Csaba

Gyászír

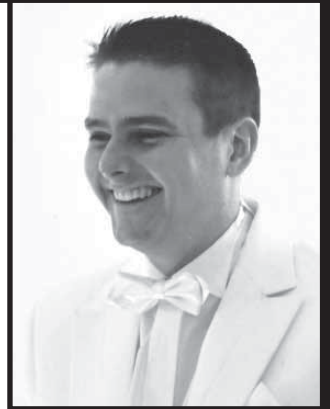
„Téged elfelejteni
soha nem lehet,
meg kell tanulnunk
élni nélküled.

Fájó szívünk felzokog Érted,
örökké szeretünk,
s nem feledünk Téged.”

Mély fájdalommal tudatjuk,
hogy

IFJ. BÓDI JÁNOS

33 éves korában tragikus
balesetben itthagott minket.

Utolsó útjára 2009. március 12-én (csütörtökön) 14 órakor
az Újtemplomból kísérik.

A gyászoló család

Bódi János és családja köszönetnyilvánítása

Ezúton köszönjük meg a vigasztaló szavakat. Jó érezni, tudni, hinni, hogy szeretettel, őszinte segítőkészséggel fordulnak felénk. E szomorú napokban óriási erőt adnak azok a pozitív gondolatok, az igaz szeretet, mely körülveszi családjunkat. Fiunk, férjem, testvérem, sógorom János elvesztésének mély fájdalma, a megrendülés és az igazi segíteni akarás tükröződik a részvétnyilvánításokból. Hálás szívvel ezúton köszönjük a telefonokat leveleket, lapokat, táviratokat, sms üzeneteket, e-maileket, a személyes öleléseket és a szerető gondolatokat.

**Bódi János, Bódi Jánosné
Bódi-Lestyán Réka
Bódi Péter, Bódi Anita**

ERZSIKE

EMLÉKÉRE

ÉDES KICSI ANGYALKÁM, DRÁGA KICSI GYERMEK,
KI VIGYÁZOTT REÁD, MINDÖRÖKRE ELMENT.

SÜTÖTT, FŐZÖTT, MESÉLT, TANÍTGATOTT LÉPNI,
DE A SORS CSAPÁSA MÉG ÖT SEM KÍMÉLI.

PALI ELVESZTÉSE, GYERMEKEI GONDJA,
SZÜLŐVÁROSÁTÓL MESSZIRE SODORJA.

BÉKESÉGET TALÁLT MEGTÉPÁZOTT LELKE,
DE BETEGSÉGÉNEK NEM VOLT ELLENSZERE.

KÜZDÖTT, AHOGY MI IS, KÜZDTÜNK, S KÜZDÜNK ÉRTED,
AMIT MOST MÁR Ő CSAK AZ EGEKBŐL NÉZHET

NAGYON SOKAT ADTÁL, SZERETTÜNK IS TÉGED,
SOHA EL NEM MÚLIK SZERETETT EMLÉKED.

Gyuszika, Hugi, Gyuri és Danika